

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)
 ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Les Llistes Electorals

El Butlletí Oficial ha publicat les resolucions adoptades per la Junta provincial del Cens; referents a aquesta vila.

La Junta, vetllant pels furs de la veritat, ha atès casi totes les reclamacions formulades pels nostres amics amb l'objecte de contradir les falsetats que contenen les famoses llistes manuscrites, de que nosaltres donàvem compte en anteriors edicions, i ha acordat lo següent:

Primer.—Incloure, entre altres, als Srs. Ballester (paré i fill), als que 'l Cacic volia de totes maneres que no se'ls incloís;

Segon.—No excloure a Francisco Planas Carbonell ni a Josep Sardà Fusté (a quins, amb tot cinisme, es donaven per morts), ni a Miquel Gorgas Gorgas, del que's diu que «no procede eliminarlo porque resulta que continúa empadronado, *siendo insuficiente* la manifestación (del Alcalde y el Secreario) de que el domicilio legal lo tiene en Barcelona, pues lo procedente, si no es vecino de Sitges, es que se le elimine del Padrón». ¡Bona lliçó per a un... *lletrat* com el Sr. Venturetal; i

Tercer.—No incloure a Jordi Carreras Pou (difunt), Pere Nadal Capdevila (vehí del Pla del Penadès), Joan Carbonell Paretas (per no tenir 25 anys) i Joan Catasús Catasús (per figurar en les llistes de Barcelona, de quin Ajuntament és empleat).

Com se veu, han sigut esmenades casi totes les falsetats. No obstant, ne queden d'altres que no hi ha hagut medi legal de contradir-les, com són les inclosions dels germans Vidal, Servet, Julià,

etcètera, etc., que retornaren de Cuba l'any passat.

La Junta acordà aixís mateix passar al Jutjat d'Instrucció de Vilanova una instància documentada del compatriota D. Rafel Font, que ha tingut el civisme —digne d'aplaudiment per part de totes les persones honrades— de denunciar les *anomalies* contingudes en les llistes del Cacic, amb l'objecte de que la Justícia aclareixi les mateixes, perquè al menys no sigui burlada la Llei sensè la protesta dels ciutadans.

X.

Devant unes paraules d'En Suriñach Senties

I és que Sitges, la de les festes majors inoblidables, s'ha sotmès massa al foraster.

I el foraster paga, però exigeix com un senyor que's vol distreure l'avorriment.

I davant d'aquestes paraules, tot bon sitgetà acota el cap enfront l'acusació.

I llegint les frases acusadores d'En Suriñach, una onada de redreçament ens omplena.

La nostra ànima en llegir això es rebel·la contra l'ambient *bien* que 'ns rodeja, contra aquest Sitges que té catalanistes—excepció d'alguns—que davant un centralista poden enraonar contra la nostra Autonomia; que té centralistes que davant una personalitat del camp contrari si convé donen visques a la més àmplia Autono-

mia; d'aquest Sitges castellanista, d'aquest Sitges del one-step...

I pensem: ¿Què se n'ha fet de aquelles vetllades memorables del *Cau*? ¿D'aquella arribada triomfal dels Grecos? ¿D'aquelles estrenes de «La Resclosa», «L'intrusa», «La fada», i tantes altres manifestacions?

¿Sabeu aquella diada que tot el poble hi anava a rebre els Sant Pere i Santa Magdalena de l'immortal Greco? Ara es van a rebre unes quantes tiples d'estar per casa.

Diu també En Suriñach que les cases tenien a tothora el cancell obert, i que un hi entrava i sortia a son desig, com en aquells versos d'En Lòpez-Picó:

...el pas franc, lliure la porta...

Ara, hom es tanca al quarto de reixa, i oh aquells amables quartos de reixa! i al passar per davant d'ells hi veureu unes quantes figures submergides en la penombra, murmurant de tot lo que veuen i poden...

Però l'ànima de Sitges, de aquella mirada blava de Catalunya, que té un paisatge tan net que, com deia En Maragall, sembla que no hagi de tenir admòsfera, hi ha dret a creure que no més està adormida, que tot allò d'abans no ho ha oblidat del tot, que s'ha emborratxat davant la llússor d'un monedes que ens ensenyaven uns que de fora vingueren parlant una llengua estranya.

Amb tot, l'ànima del poble qualche vegada es redreça en manifestacions tan belles com: audicions de sardanes, exposicions de clavells, la Nit de l'Amor i la imminent Escola de Forja. Cal esperar que 'ns despertarem d'aquest somni pesat en que estem submergits.

Això no vol dir que el foraster no vingui; tot al contrari: vinguin en bona hora llegendes de visitants; però que vinguin en romiatge de curiositat i respecte, no com molts, la immensa majoria d'ells, que venen com si entressin en país conquerit, a contemplar raretes de gent afanyosa d'exhibició ridícula.

R. P.

Renovació

I

Sense necessitat que la catàstrofe esperoni l'esperit de reconstrucció, la Societat *Casino del Prado Suburense*, per voluntat pròpia, atenent a la intensitat constant del seu creixement, va continuant en el desenrotllament del pla d'obres concebut.

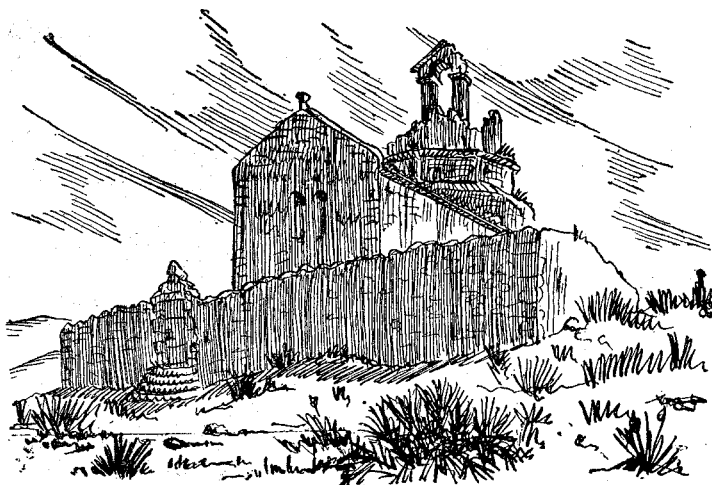
Are li ha tocat el torn a l'escenari i al saló d'espectacles, i, per consegüent, la part més important del privilegiat lloc d'esbarjo, en el qual les generacions presents tenim, qui més, qui menys, emocions col·lectives que recordar, moments sensacionals d'èxits sorollosos, contratemps i moments de lluita, emocions íntimes que's recorden sempre enllà de la vida: el *flirt*... l'arborament de les passions... els gelos... els desenganyos... la desilusió...

Tots i cada un dels «pradistes» que havem conviscut dintre la comunitat que'ns agermana, havem sentit sempre les grans emocions de la col·lectivitat, com també segurament els moments més venturosos en que l'esperit s'ha sadollat intensament de les essències més flairoses de la vida.

Bé val, doncs, que en la transformació que s'opera, que va renovant constantment el lloc dels

nostres amors, li dediquem uns paragrafs, que si bé no tenen de impedir allò que la voluntat ha marcat, honorin i subratllin aquells records que 'ls vivents sentim constantment.

NESTOR

Església vella de Sant Miquel d'Olèrdola

Una nova indústria

Des de primers d'any, que a Sitges se ha establert una nova indústria: és la dedicada a la fabricació de mosaics de totes classes, la qual gira sots la raó social de «Antò Pagès i C.»

Mantes vegades havem constatat com anava creixent la nova entitat industrial, sots la direcció tècnica de l'intelligent operari i soci de la casa D. Vicens Obiol i Verge; i en visita feta ara fa pocs dies ens hem vist agradablement sorpresos per la gran existència de genre, varietat de dibuixos de bell colorit i hermós conjunt artístic, apart de la solidesa del mosaic, que per la seva qualitat pod garantir-se com dels millors fabricats, ja que s'elabora amb tota cura i empleant-s'hi un material excelent; tot lo qual dessegur que a no trigar gaire donarà a nostra vila tanta o més fama que la fabricació de calçat, tant i tan diferenta d'aquesta.

Convençuts dels bons resultats d'aquest nou producte de la cada dia més florent indústria sitgetana, just és que procurem propagar-lo arreu i el recomanem de una manera especial als propietaris de finques urbanes i contractistes d'obres de la nostra vila, tant més quan ja són molts i molts d'altres poblacions importants de Catalunya i de altres regions d'Espanya que estan empleant-lo amb èxit sumament satisfactori.

L'Aplec d'Olèrdola

Donava bo de veure 'l trescar ardidament i coratjosa per la muntanya de Sant Miquel, vers l'Aplec, aquell bé de Déu de gent — com deia En Corominas — vingut d'arreu de Catalunya.

Ací i allà el jovent traïllava, talment com si hom tractés de repoblar, de donar nova vida a aquells cims milenaris.

Esubefegants, els joves de la cursa de regularitat arribaven. I les fonts, inestroncables, ofrenaven l'aigua fresca als vinguts de nou. El ventitjol, embaumat per les olors de les flors silvestres, escampava per arreu la enardidora veu de la tenora anunciant la primera sardana.

A sol batent, amb recolliment religiós, foren escoltades les belles oracions que els pròcers de l'Excursionisme desenrotllaven mestriolament. I En Corominas, tot cor, feu l'elogi de la muntanya, encoratjant amb sa grandiloquència al jovent sedent de llibertat.

Un romiatge a venerables runes que ens rememoren civilitzacions pretèrites, mentre de nou la cobia cridava als sardanistes.

Després, a l'ombra de les runes, prop de les fonts que els déus ofrenaren a les driades, la minestra, flairosa i abundant, eixia çà com llà de la repleta motxilla.

I tornaren els jocs i les sardanes, i l'aire fou petonejat pels cants que eixien de aquells joves ardits que són penyor d'un esdevenidor: falaguer per a la Pàtria.

L'himne nacional fou chorejat i, com un crit de guerra, ressonà per les valls, barrejat amb entusiasmes visques a la Pàtria alliberada.

I el sol ponent s'emportà la gent i la alegria, deixant que la muntanya, bo i revifada per aquella injecció, recobrés la quotidiana monotonia que ni les pregàries de les fonts ni el cant dels ocells trenquen.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Pulcrament editada, havem rebut la Memòria de l'any 1920 d'aquesta benemèrita entitat, de la que n'és ànima el patrici sabadellenc En Manel Folguera i Durà.

Fullejant son contingut, clarament es veu que en l'últim any el progrés de la entitat ha estat ben manifest, com es demostra en les memòries de Secretaria i Tresoreria, les que joïoses constaten els augments de socis individuals i col·lectius, els donatius rebuts, les comandes que se li han fet i els festivals en son profit, del Liceu i de la Festa d'Infants i de Flors, i l'agraïment de la Protectora pels catalans d'Amèrica, que tan decididament han cooperat individual i pecuniàriament al major engrandiment, i envers altres patri-cis que cooperen a llurs tasques.

L'augment de socis individuals ha estat en l'últim exercici de 846, arribant a 28 els col·lectius ingressats, constituint-se 3 Comissions delegades a Amèrica i 5 a Catalunya, quedant els associats inscrits a fi d'any de la següent forma:

Comissions delegades: 38: 19 a Amèrica i les restants a Catalunya; socis individuals: 2.881: d'aquells, 1.350 d'Amèrica; i socis col·lectius: 93.

El moviment de caixa ha estat ben falaguer, per quant al començar l'any passat

hi havia en existència 20.489'25 pessetes, i a l'acabar-lo, malgrat haver-hi gastos per valor de 83.577'07 pessetes, encara en queden 43.598'20.

En el nombre anterior publicarem l'acta de constitució de la Delegació de Nuevitas (Cuba), en la qual hi presten son apoi decidits entusiastes amics i compatri-cis.

Ens és molt grat fer constar que els sitgetans i llurs afins, residents a diverses terres, apareixen també inscrits a les llistes de l'Associació amb aquest nombre:

Buenos-Aires: 1; Joaquim Olivé; *CUBA*: *Bayamo*: Joan Llopis Selva, Bartomeu Selva Junyent i Maria Cinta Selva; *Guantanamo*: Emili Bayad; *Guantánamo*: Albert Bartés, Sebastià Ferrer, Francesc Ferret, Antò Freixas, Lluís Magrans, Enric Martí Escala, Salustia Martínez, Josep Mirabent, Llorens Mirabent, Maria Mirabent, Núria Mirabent Puig, Bonaventura Morando, Pere Olivella, Isidre Pañella, Lluís Puig de Mirabent, Antò, Joan i Miquel Ribas Mestre, Joan Rigol Pañella, Lluís Rosés, Manel Rosés, i Josep Rosés Rosé; *Cupez*: Josep Gener; *Palma Soriano*: Francesc Bussé, Joan i Josep Capdet Massó, Fèlix Cusiné, Francesc, Fèlix i Leandre Cusiné Jas, Josep Cusiné Bendicho, Josep Escofet, Santiago Fals, Francesc Fontanals, i Francesc Mirabent; *Santiago de Cuba*: Domènec Balaguer, Agustí Balcells, Francesc Bartés, Josep Bértràn, Jaan Capdet, Albert i Josep Carbonell, Agustí Ferrer, Lluís Magrans, Antò Hill, Lluís Planas, Antò Rafols, M. Ribas, Josep Sabater Camps, Josep Sabater Carbonell, Lluís Soler Durà, A. Zalduendo Selva, i Salvador Carbonell Puig; *Iquique* (Xile): Francesc Roca Ribas; *Barcelona*: Antò Batlle Gené; *Sitges*: Joan Arias, Josep M.ª Bartés i Josep Masip.

Les dades són prou eloqüents: els compatri-cis residents a l'estranger senten la enyorança de la mare Catalunya; i desinteressadament aporten llurs esforços perquè per mitjà de la cultura i ensenyança catalanes els homes de demà siguin els patriotes que llegitimament puguin assolir la màxima llibertat de la Pàtria.

Es convenient, doncs, que els sitgetans s'inscriguin com a socis de l'«Associació Protectora de la Ensenyança Catalana».

La nina robada

(CONTE)

Sitges és la mirada blava de Catanya, sota de Barcelona, que és el fron.

En l'època de que us parlo, de Sitges podia dir-se: «bella terra, bella gent.»

Un estol d'artistes inquiets hi donava festes d'art, obria la petita vila blanca com un niu de per a tots els ocells del móni les formoses noies sitgetanes, entre la

Mare de Déu del Vinet, els oliverars, els garrofers, lo terra cremada de sol i el mar, cantaven cançons de l'amor pressentit.

Jo hi festejava amb la dona que ha estat mare dels meus fills.

Les cases eren, tant o més que ara, hospitalaries i franques, i tenien tot?ora el cancell obert.

Les amigues hi entraven i sortien com si totes les cases fossin la casa llur, i, a voltes, abans d'anunciar-se, tocaven el piano en el quarto de la reixa o füllejaven un llibre acabat de publicar a «L'Avenç».

En Santiagu Rusiñol, que aquells anys estava malalt i es gronxava en un constant humorisme i en una àlegria de vida d'infant mimat, entrava a la casa que volia, que a totes li renien amor, i a lo millor s'l trobaven adormit en una poltrona, i ningú feia soroll.

Els forasters anaven a Sitges en rumiatge de cuaiositat i respecte.

Sitges era la nova puiscació de la Catalunya, que rompia el cercle de sa vida incolora.

Ara, la Sitges de moda és molt altra cosa, i té aspectes dissemblants. Mostra indubtables belleses urbanes, el sublim «Maricel», un poc gelós, al costat de l'inolvidable «Cau ferrat», on s'hi anava a fer literatura i revolució d'idees; el barri alt de mar — un dels més bells recond'Espànya, — el «Terramrr-parc», lloc de so-jorn selecte de l'esperit modern; però al cor de la vila blanca hi ha xaleis i edificacions de gust deporable.

Té uns pins espènerosos a l'ombra dels quals s'hi va a fer salut i murmuració, i en la platja, a l'istin, plena de velams i case-tes, hi ha un quiosque com un vaixell parat, on s'hi juga amb *spleen*, d'esquena al mar.

I és que Sitges, la de les festes majors inoblidables, s'ha sotmès massa al foraster.

I el foraster paga, però exigeix com un senyor que es vol distreure l'avorrimet.

En l'època que evoco, per la franquesa de les portes obertes, va desaparèixer una nina preciosa de la vitrina del quarto de la reixa d'una casa.

La nina anava vestida de bolquers; tots plens de randes, i sota l'ull blau de vidre tenia una llàgrima grisa com una perla.

Era a l'hivern—oh, aquells hiverns daurats de Sitges! — i era a les vigílies de la festa de Reis.

Qui l'avia robada? Quina temptació de mare pobra, quina manca d'escrúpol de germana gran havia comès el deilcte? Quin infantó malaltís, a les vigílies de Reis, demanava joguines il·lusionat, joguines que no podien comprar-se-li?

En la mirada de foc d'aquelles noies sitgetanes, que totes semblaven germanes, el dubte hi posava una cosa tèrbola.

I la nina no sortia. Després de Reis els infants passaven pel Cap de la vila abassegant les joguines de llur possessió nova i els dies de bon sol anaven a la Ribera, car totes les platges del món tant son fetes per als pescadors i naufrags com per als infants.

Pobres infants contents! Eren mirats per algú com una roda de petits lladres.

R. SURINACH SENTIES

(Acabarà)

El patrici Pau Clarís

Veu'saquí el símbol de la Pàtria, l'home que la sentia d'una llei intensa. L'home tot cor, d'eloqüència fogosa, tot acció per a deslliurar-la.

Com honorar-lo?

Millor que res és mostrar-ne la seva ànima, és retratar-ne d'un sol tret el caràcter distintiu, portant ací nobles i grans accents del parlament que va pronunciar en data memorable, quan va decantar la nostra terra formosa a vetllar per la dignitat atropellada, per la justícia escarnida, pel dret i la raó vilment trepitjats.

Escolteu:

Ja els mitjans morals s'han acabat: molts jorns vam pregar, vam plorar i vam escriure; emperò, ni els precs van trobar clemència, ni les llàgrimes conhort, ni resposta les lletres. Trencar les venes al primer batre dels polsos no ho aprovo; mireu amb tot, senyors, que dissimular massa els mals és augmentar-los-hi la malícia; ço que ara podeu barrar amb una demostració generosa, no ho remeïreu aprés amb molts anys de resistència. Quant més és llei de la pietat del nostre príncep, tant més devem assegurar-nos no castigarà la defensa com a delictes. No perquè l'àguila sia la sobirana d'entre les aus va deixar la Natura sense bec ni ungles les altres més inferiors; jo crec que no per a que hi competissin, mes si per a que puguin resguardar-se; els homes van fer els reis, no pas els reis els homes; els homes van fer-los homes, car si ells mateixos s'haguessin fet, més allament s'emmotllessin; és ben clar, doncs, que essent a la fi ells homes, fets d'ells i per a ells, alguns, oblidats de llur principi i de llur fi, apar que amb la porpra s'han revestit d'altra natura. Jo no comprenc en aquesta generalitat tots els prínceps, ni pròpiament el nostre rei; al contrari, reconec en la seva real persona virtuts creditors d'amor i reverència; emperò, si'm lícit d'esmentar que per al vassall flagellat és igual que el govern s'espallí per malícia com per ignorància.

En Martí Escala diu que els Diputats a Corts pel Districte, D. Josep Bertràn i Musitu, i el de Sant Feliu, D. Antoni Miracle, també feren gestions en aquest sentit i, junts amb els comissionats de Barcelona, visitaren el pont. Enterat:

Havent fet obsequi el Sr. Regent de la Parròquia a l'Ajuntament d'una còpia de la traducció del testament de D. Bernat de Fonollar, s'acorda entregar-la per a son arxiu a la Junta Municipal de Beneficència, i donar mercès al senyor Regent, D. Lluís G. Monfort.

Es queda enterat dels fallos de la Comissió Mixta de Reclutament referents als minyons de diferents reemplaços, declarant-se exclòs total al minyó Antón Hill Cañameras.

Es concedeix permís per a transformar una finestra en balcó al propietari de la casa n.º 25 del carrer de Parelladas, don Erancesc Mirabent Soler.

A proposta d'En Martí Escala s'acorda telegrafiar al Ministre de la Governació per a que no suprimixi la correspondència dels trens expressos, per portar gran perjudici a la indústria de la vila.

Denunciat pel mateix Martí un aldarull ocorregut a la plaça entre les verduleres, que volen privar que una dona forastera vengui, perquè dona els articles més barats, l'Alcalde lamenta l'espectacle que s'ha donat i promet posar-hi remei.

En Durán dona compte de que per una mala interpretació d'una ordre rebuda, feu cridar el pagament de les contribucions i el dia designat els recaudadors no vingueren.

En vista de lo exposat, s'acorda que les crides es fassin de sol a sol; i s'aixeca la sessió.

Dietari de la vila

DISSAPTE

La Comissió Mixta de Reclutament, en sessió del 9 del corrent, ha dictat els fallos que segueixen sobre minyons de aquesta vila en les revisions dels següents reemplaços:

Any 1914:—Sebastià Durán Nicolau.—1918:—Liberat Cuatrecasas, Albert Argenté Font, Fermí Martínez Martínez, Fidel Cenzano, Joan Bartés Capdet, Rupert Roca Armengol.—1919:—Josep Ventura Vigó, Pau Garcia Royo, Sebastià Pascual Mirabent, Joan Marcé Travé, Joan Paretas Almirall, Melitón Paretas Marcé.—1920:—Joaquim Trull, Joan Mestre Fusté, Vicens Gil, Sir Milà Pla, Josep Vidal Clos.—1921.—Manel Matas Raventós, Agustí Pascual Llenas, Gaspar Virella Termes, Joan Serra Vivó, Joaquim Banqué i Pere Marcé Mirabent.—*Exceptuats.*

Exceptuats totals:—Antón Mirabent Torrents (1914); Ramón Termes Vergés, Josep Cusiné Bendicho (1918); Bonaventura Inglada Pla (1921).

Excepcions temporals.—Josep Sabater Llacuna, Francesc Fontanals Vendrell, Joan Sabater Oliver, Francesc Carbonell Marcé, Joan Ilanéz Montserrat i Francesc Roca González.

Soldats:—Josep Roca González, Jaume Fontfria Mora i Manel Junyent Milà.

Els demés fallos tindran efecte el dia 25 del corrent mes.

DIUMENGE

Un escollit nombre de socis, algún amb la família, pertanyents al Centre Excursionista «Sitges», surt cap a Olèrdola per a concorre a l'«Aplec Excursio-

nista de Catalunya» que en el cim del susdit lloc s'hi celebra.

A l'arribar-hi, des de on s'ovira un extensíssim panorama, han sigut saludats per bon nombre d'amics i companys de Vilafranca, Vilanova i Barcelona, més matiners que els nostres.

Després d'un pisolabis prop la font de Sant Miquel, han presenciat l'arribada dels components de la cursa de regularitat i els jocs populars, en els que el públic hi ha pres part; han recorregut els bells indrets de la muntanya, visitant el castell, la església vella, el dipòsit d'aigües, tombes, sitjes i muralles, algunes de quines construccions es remonten a segles abans de Jesucrist i altres als segles IX o X de la era cristiana, i quan ha començat l'audició de sardanes no han mancat a la rodona.

A la única casa existent al cim s'ha celebrat el miting excursionista, en el que hi han pres part els següents oradors:

El Sr. N.º Eudald Canibell, degà dels excursionistes, dissertà sobre la constitució i progrés de l'Excursionisme, quina primera entitat es fundà a Barcelona l'any 1876, seguint després la de Granada, que s'fundà l'any següent, i la de Madrid, en 1893. Fou aplaudit.

El pulcre arquitecte D. Geroni Martorell feu la descripció de la part històrica d'Olèrdola i de l'arquitectura de Catalunya, essent molt aplaudit.

En Pere Corominas llegí un parlament sobre «L'elogi de les muntanyes», quina lectura provocà diferents ovacions a l'autor, per quant està rublert de formosos conceptes molt ben descrits i tot ell sadollat de gran esperit patriòtic. Fou aplaudidíssim.

El President de l'«Ateneu Enciclopèdic Popular» de Barcelona, a quina entitat correspongué la organització de la festa, tançà l'acte donant mercès a tots els assistents, entitats i autoritats.

Després de sentir l'audició de sardanes, els nostres excursionistes dinaren a la font de l'Avellaner.

A la tarda, després de contemplar els salts d'extensió, ascensió a la corda i ballar la nova audició de sardanes, emprehgueren la devallada fondos a través fins a Canyelles.

Fou una excursió altament simpática, essent únicament de deplorar que Sitges, que omple festes que no porten cap a res, no donés major contingent d'assistents a l'Aplec, que fou digne per tots conceptes.

Es calcula que el nombre d'assistents ascendí de 5 a 6.000.

Felicititem coralment als organitzadors pel grandios exit assolit.

Visita nostra vila una colla composta de 60 expedicionaris de la societat «Guassa Grup», i a fe que ho estaven de guassa.

Al vespre, després de visitar diferents indrets de la vila, retornen al punt de procedència els guassons, satisfets de la visita.

Aquesta tarda al Prado Subureuse té lloc la inauguració de la sala d'istiu, celebrant-s'hi un fluit ball.

DILLUNS

Amb motiu de la festivitat del dia, les arts de construcció fan festa, acudint una gran gentada al Temple parroquial, on a les deu s'hi ha celebrat un solemne Ofici.

En el camp de sports del «Club Deportivo Sitgetà» s'hi celebra un partit de futbol entre els equips «Espartaco» de Vilanova i el local, guanyant el primer, per 5 goals a 3.

DIMARS

Avui, dia 14, es comencen al Prado Subureuse a obrir els fonaments per a emplaçar-hi el nou escenari i a desmontar la sala d'espectacles per a donar lloc a la notable i elegant ampliació de la mateixa, que, seguint el to general de la construcció sitgetana, ha projectat l'arquitecte municipal de nostra vila, D. Josep M.º Martino, el qual es troba exposat als salons de la Societat.

Noves varies

Els Directors del Col·legi dels Germans Maristes han sigut molt felicitats pels examens que a l'Institut de Reus han tingut lloc els dies 7 i 8 del corrent, dels jovenets En Josep Ferret de Querol i En Pere Ferret Bulló, alumnes de l'esmentat Col·legi, els quals en les diferents assignatures han tingut les notes de sobresalient i notables.

Sincerament hi unim la nostra, la que fem extensiva als examinats i a les famílies llurs.

La nit de Sant Joan als jardins del Prado Subureuse tindrà lloc un festival teatral, en el que hi pendran part la secció L'Empelt i l'hermós chor de senyoretas sitgetanes, secundat per les Srtes. Mas i Mir.

Es posaran en escena les comèdies líriques «La nit de l'Amor», «La Rosons» i «La Barca», totes del Mtre. Morera i a gran orquestra.

En commemoració del cap-d'any de la seva fundació, la Joventut Nacionalista «Els Almogàvers» de Vilanova celebrarà demà un gran Festival, al que hem sigut atentament invitats.

La Professora en Parts

Donya Teresa Raventós de Olivella

ha traslladat son domicili al carrer de

Sant Bartomeu, 14, pral.
— SITGES —

Lo que participa a sa distingida clientela i al públic en general.

Casa amoblada per llogar

— 3, Sant Bartomeu, 3 —
amb baixos i dos pisos, cinc dormitoris, varies dependències; de confort modern.

Donarà rahó En RAFEL FONT

«Apotecaria Sitgetana»:
Carrer de la Illa de Cuba, n.º 2.

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES, PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Calle Gigantes, 2, 1.º *Barcelo ra*

VILLANUEVA: Calle Correo, 24, de diez a doce los jueves y domingos.

Imp. Sant Joan, 5; Vilafranca

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica — a fuerza motriz y — **Juan Segales**
con maquinaria moderna**VILLANUEVA Y GELTRÚ** : Casa fundada en 1859

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO

De ALGODÓN cama de Matrimonio 50 y 59 pesetas

Id. id. de 6 palmos 40 y 48 »

Id. id. de 5 palmos 33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

DISPOSABLE**Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes**

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— SITGES —

T elefons 338 i 393

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida**Esqueles
i Anuncis**

se admeten

fins el dissabte
de bon matí**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA